

4. pôstna nedeľa – rok C

Lk 15, 1- 3. 11- 32

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

V Kolínskom dome robili archeológovia výskum. V hĺbke 9 metrov pod dlažbou našli studňu a v nej otrocké putá. Boli z doby, keď do Kolína prišlo kresťanstvo. Vznesené rody ho vtedy prijali a na dôkaz toho prepúšťali otrokov na slobodu. Otroci od radosti pozahadzovali svoje putá do studne. My dnes dobre nechápeme, čo to znamená zahodiť otrocké putá a stať sa slobodným, ale otroci to veľmi dobre vedeli. Dnešné evanjelium nás presviedča, že sa deje aj opačný postup. Niektorí si dobrovoľne navlečie otrocké putá. Ježiš nám túto skutočnosť približuje na nerozumnom synovi, ktorý sa slobodne a dobrovoľne stal otrokom.

Spočiatku žil ako slobodný človek, mal otca, ktorý ho miloval, brata, s ktorým pomáhal otcovi spravovať majetok a sluhov, ktorí všetky ťažké práce konali za neho. Hoci mal všetko, po čom mu túžila duša, nebol spokojný a necítil sa úplne slobodný. Slobodu pocítil, až keď sa dostal spod otcovského dohľadu a začal žiť na vlastnú päsť. Spočiatku bol stredobodom pozornosti, lebo oplýval peniazmi a bolo vidieť na ňom, že pochádza z lepšej spoločnosti. Lenže nebolo mu to na osoh, ale na škodu, lebo sa stal otrokom peňazí, priateľov, vína, aj nezriadenej lásky. A vtedy, keď bol na dne, keď už nemal čo jesť a piť, preto nocoval so sviňami a jedol z toho, čo mali aj oni, keď pred pánom nemal ani hodnotu psa, vtedy si uvedomil, ako hlboko klesol. To bolo pre neho šťastím, lebo ho to naštartovalo vrátiť sa k otcovi, ktorý mu odpustil a prijal ho naspäť do domu.

Uvedomujeme si podobnosť s nami? Boh nás povolal do tohto sveta a dal nám slobodu. Aby sme ju zodpovednejšie užívali, predstavil nám svojho Syna a jeho slovo. Ježiš vedel, že jeho plnenie bude pre nás často neľahké a nepríjemné. Preto nám povedal: Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké. Jarmo Božích prikázaní je jarmom našej slobody. Ale ako často sa dá prejsť zo slobody do otroctva? Ako radi zhadzujeme zo seba jarmo Kristových prikázaní a túžime sa vymaniť z područia Božích detí? Veľmi dobre vieme, čo sa stane, ak zvrháme zo seba jarmo Kristových prikázaní. Navlečieme si putá otroctva a pod otroctvom rozumieme hriech.

Ježiš to jasne vyjadril: Každý, kto pácha hriech, je otrok. Koľko je takýchto otroctiev v nás, vo mne? – Ak sa neviem ovládať a často sa vraciam domov pod vplyvom alkoholu – som jeho otrok.

– Ak si nedokážem udržať jazyk na uzde a svojimi rečami špiním dobrú povesť blížnych – som otrokom zlých rečí. – Ak žijem nezriadeným a nemravným životom – stal som sa otrokom nezriadenej lásky alebo sebalásky.

– Ak sa mi stáva, že si privlastním to, čo mi nepatrí – som otrokom majetku.

– Ak si nedokážem rozkazať pri pozeraní televízie, internetu, časopisov a vyhľadávam veci, ktoré urážajú moju alebo cudziu čistotu – som otrokom sexuality. Mohli by sme ešte dlho vymenovávať rozličné druhy otroctva. Čo mi po tomto krátkom uvažovaní hovorí svedomie? Som otrok alebo slobodný?

Čo robiť v takejto situácii? To, čo urobil mánotratný syn. Rozpamätal sa na otcovu dobrotu a povedal si: Dost' bolo tohto života... To isté musíme urobiť aj my. Rozpamätám sa na dobrotu nebeského Otca, na jeho otvorenú náruč, na lásku jeho Syna, ktorý za mňa zomrel na kríži a poviem si: Dost' bolo tohto života... a vrhnem sa do Božieho náručia. A Boh mi odpustí, ako odpustil otec mánotratnému synovi.

Príhoda, ktorú si vypočujeme, potvrdzuje, že návrat do Božieho náručia je pre každého možný. Na jednom stretnutí kresťanskej mládeže porozprával. Príhoda, ktorú si vypočujeme, potvrdzuje, že návrat do Božieho náručia je pre každého možný. Na jednom stretnutí kresťanskej mládeže porozprával o tom istý chlapec. Žijem v Prahe a ona, ako každé veľkomesto, má svoje lákadlá. Keď som dospieval, nechcel som počúvať dobré rady rodičov, našiel som si partiu, za ktorou som často utekal z domu. Cigarety, alkohol, dievčatá, neskôr aj drogy... takto som tri roky mrhal čas, zdravie, aj peniaze. Raz som sa vracal domov opitý a nafetovaný. Nikoho som doma nenašiel a vtedy sa to stalo. Mňa, ktorý sa predtým nikdy nemodlil, dajaká tajomná sila ma strhla na kolena a z hĺbky mojej duše vyšiel výkrik: Bože, zmeň môj život! A on ho zmenil. Spriatelil som sa s jedným chlapcom, ktorý ma priviedol do kresťanského spoločenstva, kde som sa zoznámil s Ježišom a spoznal som, že sa dá žiť ináč, krajšie, hlbšie a radostnejšie. Dnes som šťastný, že som sa vymanil z otroctva alkoholu, drog, sexu... Mladý muž sa po čase prihlásil na Husovu bohosloveckú fakultu v Prahe.

Čo sme my dosiahli opustením Božích prikázav a zhodením Kristovho jarma pravej slobody? Úpadok a otroctvo.

Využime pôstnu dobu, aby sme popretŕhali otrocké putá, ktoré nás nepustia k Bohu a dobrou svedou sa opäť vrhli do náručia nášho nebeského Otca Otče, ďakujeme ti, že nám odpúšťaš, že zabúdaš na naše poblúdenia a dávaš nám pravú slobodu Božích detí.

**Dobrotivý Tvorca náš,
čuj prosby, ktoré v slzách ti
v posvätný tento pôstny čas
šeptáme za štyridsať dní.**

**Ty skúmaš srdce do hĺbín,
vieš, akí krehkí bývame;
prišli sme naspäť ku tebe,
odpušť nám, vrúcne žiadame.**

**Veľa sme všetci zhrešili,
no ušetri nás kajúcich;
pre slávu svojho mena nás
znavených liekom obcerstvi.**

**Daj síl, nech telo odbojné
zdržanlivosťou skrotíme,
nech triezve srdce opustí
všetko, čo hriech je, nečnosti.**

**Daj, Trojjediný Bože náš,
čo blaženosťou oplývaš,
nech plody pôstov prehojné
zbierame v svojej striedmosti.
Amen.**

Keď máš ťažkosti v modlitbe..

Svätá Terézia z Lisieux

Svätá Terézia z Lisieux býva často láskyplne nazývaná „malým kvietkom“. Dožila sa len dvadsiatich štyroch rokov a posledných sedem rokov života prežila v ústraní ako karmelitánska sestra. Svojimi hlbokými myšlienkami o modlitbe a „malou cestou“ k svätosti si však vyslúžila titul učiteľky Cirkvi. Svätá Terézia je patrónkou misií a jej sviatok pripadá na

1.októbra.

Ako mamy sme stále v jednom kole a náš modlitbový život je nezriedka zúžený len na zvolania „Pane, pomôž!“, ktoré vysielame k nebu v priebehu dňa. V istom momente má potom väčšina z nás pocit, že náš modlitbový život je zakrpatený, prázdny či akýmsi spôsobom nedokonálny. Možno strácame čas úvahami, či sa modlíme „správne“, alebo sme počas modlitby natoľko roztržití, že nám ani len žiadne slová neprichádzajú na um. Alebo sa aj pokúšame čítať nádherné modlitby, ktoré však napriek všetkej svojej výrečnosti nevyjadrujú túžby a obavy skryté v našom srdci.

Keď zakúsime problémy v modlitbe, môžeme sa obrátiť na svätú Teréziu z Lisieux. Terézia vo svojom životopise vysvetľuje, že sa nedokázala prinútiť „listovať“ v knihách a hľadať krásne modlitby“. Hovorí: správam sa ako malé dieťa, ktoré nevie čítať. Veľmi jednoducho rozprávam Bohu, čo chcem, a on mi vždy rozumie.“

Osloviť Boha s detskou jednoduchosťou nám môže veľmi pomôcť. Ježiš predsa naučil svojich apoštolov, aby modlitby začínali oslovením „Otče náš...“ Je pozoruhodné, že Ježiš pritom použil aramejský výraz „abba“, ktorý nie je celkom to isté ako „otec“. Lepším prekladom by bolo slovo „tati“ či „ocko“ - slová, ktoré používajú deti, keď oslovujú svojich otcov.

Keď teda budeme začínať svoju modlitbu oslovením „ocko“, robme to tak ako svätá Terézia: hovorme Bohu o všetkých svojich problémoch, ďakujeme mu za jeho dobrodenia a verme, že on nás vždy pochopí.

„Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo. Veru, hovorím vám, kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.“

Mk 10,14 -15

Svätá Terézia, prosím, oroduj
za mňa, aby som vedela
pristúpiť k nášmu nebeskému Otcovi
s jednoduchosťou láskou ako dcéra,
ktorá prichádza za svojím ocom.

Christine Gibsnová „Sväté na zavolanie“

Večerné sv. omše v pracovné dni budú o 18:00 hodine.

Prvý piatok v mesiaci:

Túto sv. spoveď už možno považovať za veľkonočnú.

Možnosť sv. spovede bude takto:

Pondelok, utorok 17:15 – 18:00

Štvrtok 17:00 – 18:00

Piatok 16:45 – 18:00

Veľkonočná sv. spoveď vo Vištuku za účasti 5 kňazov bude v sobotu 12. apríla v čase 9:30 – 11:30 hod.

Spovedanie v okolí:

Sobota 5.4. Častá 15:00 – 17:00

Nedeľa 6.4. Dubová 14:00 – 16:00

Zbierka na pomoc prenasledovaným kresťanom:

Táto zbierka bude na budúcu nedeľu 6. apríla.

Prvoprijímajúce deti:

Sv. omša v piatok 4. apríla je o 18:00 hod. a po nej nácvik. Účasť detí je veľmi potrebná.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola.

Prosím ďalšiu skupinu – čísla domov 151 - 175 o upratovanie kostola.

Sväté omše po 4.pôstnej nedeli (C)

31.III. pondelok

18:00 Za zdravie a Božiu ochranu pre rodinu

1.IV. utorok

18:00 Za Ľ Jozefa a Helenu Vavrínčkových

3.IV. štvrtok

18:00 Za Ľ rod. Františka a Františku Peškových, dcéru, za Ža vnuka

4.IV. piatok

**18:00 Za farníkov
(17:30 pobožnosť krížovej cesty sa pomodlite vy)**

5.IV. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

6.IV. Piata pôstna nedeľa – (C)

08:00 Za Ľ Jaroslava Tibenského a rodičov

Lektori: Vráblová Radakovičová

11:00 Za Ľ Ondreja Podolského

Lektori: Kuric Kulifajová

(14:00 pobožnosť krížovej cesty sa pomodlite vy)

Liturgický kalendár

31.III. pondelok

1.IV. utorok

2.IV. streda

3.IV. štvrtok

4.IV. piatok

5.IV.sobota

sv. Benjámín, diakon a mučeník

sv. Hugo, biskup

sv. František z Paoly, pustovník

sv. Richard, biskup

sv. Izidor, biskup a učiteľ Cirkvi

sv. Vincent Ferrer

Ako starodávny obraz

Niekedy sa stáva, že sa nájdú vzácné obrazy od neznámych autorov. A predsa sa dá vyskúmať ich autorstvo a samozrejme aj to, či máme v rukách originál alebo falzifikát, čiže jeho viac či menej vydarenú reprodukciu. Či ju robili majstroví uční pod jeho dohľadom, čiže je to jeho škola, alebo sa k nám dostal len komerčný duplikát. Znalci to robia práve štúdiom nanášaných vrstiev farby. Niečo podobné sa deje aj pri skúmaní starovekých rukopisov biblických textov. Veľmi precízne sa porovnávajú dodnes zachované rukopisy, ktoré majú svoje príbuzné texty a tvoria takzvané „textové rodiny“. Biblisti, presnejšie textoví kritici, používajú mnoho špičkových metód, aby našli ten najpravdepodobnejší variant biblického textu, čiže taký, ktorý je s čo najväčšou pravdepodobnosťou najbližšie pôvodnému originálu, ktorý sa nám nezachoval.

Tak napríklad pri našom príbehu by sme mohli vypátrať, že v niektorých vzácných rukopisoch sa píše, že pocestného, ktorého zbojníci napadli, nechali polomŕtveho či doslova zasypaného ranami „v stave, v akom bol“. Alebo odchod Samaritána z hostinca, keď vopred zaplatil dva denáre za zraneného, niektoré texty upresňujú slovesom „odchádzajúc“. V jednom z najstarších rukopisov je zasa Ježišova odpoveď zákonníkovi, ktorému podobenstvo rozprával, zdôraznená v zmysle: „Choď a ty tiež rob podobne.“

Aj keď to nesúvisíš textovou kritikou, môžeme si pozornejšie preskúmať i naše slovenské preklady podobenstva. Všimnúť napríklad, že niektoré uvádzajú namiesto „obišiel ho“ slová „prešiel na druhú stranu“ (cesty), alebo „obišiel ho druhou stranou“. Sloveso „pristúpil k nemu“ prekladajú presnejšie ako „postúpil dopredu“, spojenie naložil ho „na svoje dobytča“, vyjadrujú ako „na vlastné dobytča“ atď. Takýto v istom zmysle gramatický pohľad na text nám tiež môže pomôcť odhaliť v ňom zaujímavé podrobnosti.

No aj keď sa práve pomocou historicko-kritických vied dosiahli mnohé poznatky a dôkazy a zostanú základom pre ostatné skúmalí u. predsa len ani štúdium dejín a rukopisov nám nedáva odpoveď na všetky otázky, ktoré by nás o biblických udalostiach a textoch Písmu zaujímali. Často totiž musí aj tá najprísnejšia historická veda ostať len pri hypotézach.

Dagmar Kráľová „Skús s bibliou“

Strach pred Bohom v modlitbe

Ako mám prekonať neurotický strach pred Bohom, ktorý mi zostal z detstva? Uvedomujem si, je veľkou prekážkou v rozvoji môjho modlitbového života.

Autor otázky si uvedomuje hlavný pôvod svojho strachu a to je znak, že bola vykonaná prvá dôležitá práca na ceste k jeho prekonaniu. Treba pokračovať v úsilí premáhať svoj neurotický strach. Je ťažké dôležité so zreteľom na zrejší dialóg s Bohom, AKO aj pre lepšie a slobodnejšie vzťahy s blíznymi. Tento neurotický strach sa zviditeľnil je nielen v modlitbe, ale aj vo všetkých iných stretnutiach s ľuďmi.

Neurotický strach voči Bohu je zvyčajne ovocím výchovy poznačenej strachom, tak v rodine, AKO aj v inom prostredí. Bojíme sa Boha len preto, lebo cítime strach pred ľuďmi. Strach pred ľuďmi prenášame na Boha a jemu pripisujeme tie ohrozenia, ktoré sme predtým zakúsili od ľudí. Strach vzbudzovaný rodičmi, prísny

vychovávateľmi, učiteľmi či duchovnými pastiermi spôsobuje, že v dieťati sa vytvára postoj k životu poznačený strachom, ktorý sa neraz upevní a prenáša sa DO mladosti aj dospelosti. Neuvedomujúc si svoje negatívne pôsobenie, niektorí katechéti a duchovní vzbudzujú v deťoch neraz ďalší strach pred Bohom, ktorý sa pridáva k strachu, čo v nás vyvolali rodičia a vychovávateľia. Niekedy sa stáva, že v mene dobra svojich detí ich zbožné mamy strašia Pánom Bohom. „Tak nemôžeš hovoriť - robiť, lebo Pán Boh ťa potrestá! Pán Boh ťa vidí! Pán Boh SA bude hnevať!“ - to sú vety, ktoré často majú pomôcť rodičom ovládnuť živelnosť ich detí. Rodičia si však neuvedomujú, aké osudné následky môže spôsobiť takáto výchova.

Aby sme mohli prekonať neurotický strach nie-len pred Bohom, ale aj pred inými ľuďmi, je potrebné odhaliť náš postoj strachu ako krivdu. Preto si treba položiť otázku: Kto nás v našom živote tak veľmi vyľakal? Keď si uvedomíme, že náš postoj k životu poznačený strachom je krivdou, spáchanou na nás, privedie nás to k potrebe odpustiť tým, ktorí nám ublížili. Ak si dlhší čas uvedomujeme náš strach, treba ho vypovedať pred sebou, pred druhými, pred Bohom, a vtedy začne strácať svoju moc. Postupné prekonávanie neurotického strachu je jedným zo základných kritérií našej viery. Strach je totiž veľkou prekážkou pri budovaní vzťahu s Bohom. Sústreďuje človeka na seba a vlastný pocit ohrozenia. Neurotický strach treba brať nielen ako nejakú zažitú emocionálnu reakciu z detstva, ale aj ako ovocie našej aktuálnej nedôvery voči Bohu. Pán Ježiš nás vyzýva, aby sme premáhali strach a odovzdávali svoj život Bohu. Jasne hovorí, že podliehanie strachu je ovocím malej viery (porov. Mt 14,30-31).

Už samotné uvedomenie si nášho neurotického strachu pred Bohom a hlboká túžba prekonať ho je polovica úspechu. K ďalšiemu zmierňovaniu strachu bude dochádzať úmerne s prehlbovaním vzťahu lásky a priateľstva s Bohom. Treba veriť, že sám Boh, ktorý je nekonečným dobrom, sa stará o to, aby sa človek zbavil neurotického strachu pred jeho láskou. Dôverovať Bohu a odovzdať mu ďalšiu cestu viery je to najdôležitejšie, čo môžeme v danej situácii urobiť. On sám postupne presvedčí ustráchaného človeka o nezmyselnosti jeho obáv.

Veľkou pomocou pri prekonávaní neurotického strachu môže byť aj modlitbové zamyslenie pred Božou tvárou. Treba sa totiž učiť odlišovať vlastný obraz Boha, ktorý v nás vyvoláva strach, od obrazu Boha, ktorý nám predstavuje on sám, a uvedomiť si, že neurotický strach pred Bohom nie je ovocím jeho pôsobenia v nás, ale nekontrolovanou emocionálnou reakciou.

A posledné zamyslenie. Obrovská pomoc pri prekonávaní neurotického strachu pred Bohom môže byť úprimná a jednoduchá úcta k Panne Márii. Mária najlepšie chápe Božiu lásku k človeku. Ona, ktorá dala pozemský život Ježišovi, najlepšie rozumie pravde, že Boh „tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16) Základom nášho strachu pred Bohom nezriedka býva strach pred nezrelou či málo vyrovnanou mužnosťou, s akou sme sa stretli v tej či onej forme v období detstva alebo dospievania. Týka sa to tak dievčat a žien, ako aj chlapcov a mužov. Materská láska Panny Márie, vrúcna a láskavá, ktorá čerpá z jedinej Božej lásky, nás môže presvedčiť, že prežívaný strach - dokonca, aj keď je hlboko zakorenený - je výsledkom našej zranenej emocionálnosti, ktorá sa obáva ďalších zranení.

Jozef Augustin SJ „Duchovný život a modlitba“

Najväčšia múdrosť na svete

V jednej malej dedinke neďaleko veľkého mesta, v skromnom, ale čistom a upratanom dome žila vdova so svojim synom. Žili jednoducho. Mama deň čo deň obrábala úrodnú záhradku a chovala tucet sliepok, prala a starala sa o domácnosť.

Syn bol nespokojný a jedného dňa vyhlásil: „Chcel by som sa mať lepšie. Na to si potrebujem osvojiť iné spôsoby a najmä získať vzdelanie. Pôjdem hľadať najlepších učiteľov na svete.“

Vdova sa s ťažkým srdcom rozlúčila so svojim synom a do batôžka mu zabalila, čo potreboval na cestu.

„Syn môj, nájdi si skutočného učiteľa, ktorý ťa naučí pravej múdrosti a ukáže ti cestu k šťastiu, no nezabudni na svoju starnúcu matku,“ povedala mu a po tvári jej stekali slzy.

Mladík sa odvážne vydal na cestu a bez ustania kráča niekoľko dní. Prišiel do veľkého mesta a potom do iného a navštevoval tie najslávnejšie univerzity a tých najznámejších učiteľov v kráľovstve. Nik ho však nenaučil pravej múdrosti.

Jedného dňa mu starý učiteľ na dôchodku povedal: „Synak, ak chceš nájsť pravú múdrosť, musíš ísť do hôr. Tam hore je chrám, v ktorom žijú mnísi, čo uchovávajú tajomstvo najväčšej múdrosti na svete.“

Mladý muž sa pobral do hôr. Cesta bola strmá a ťažká. Putoval už niekoľko dní, keď raz večer došiel k chatrči pustovníka. Poprosil ho o nocľah. V slabom svetle sviečky sa podelili o riedku polievku.

„Kam ideš?“ opýtal sa ho pustovník.

„Chcem sa dostať do chrámu v horách, aby som našiel múdrosť a osvietenie.“

„Prečo si myslíš, že tam hore nájdeš múdrosť? Vráť sa späť. Tajomstvo najväčšej múdrosti na svete vlastní istý človek v tvojej dedine. Spoznáš ho podľa dvoch znakov - v jednej ruke mu bude blikotať lampáš a topánky bude mať obuté naopak, pravú na ľavej nohe a ľavú na pravej.“

Slová pustovníka mladíka zmietli, no keďže sľúbil, že sa bude držať slov mudrcov, na druhý deň ráno vyrazil späť do svojho rodiska. Od svitania do súmraku skúmal všetkých, ktorých stretol, no nenašiel nikoho s blikotajúcim lampášom a topánkami naopak.

Uprostred noci prišiel k rodnému domu. Najprv ticho zaklopal. Nik sa neozýval. Zabúchal teda silnejšie a zmocnili sa ho obavy o jeho starnúcu matku. Zabúchal ešte silnejšie a zakričal: „Mama, to som ja, tvoj syn! Otvor dvere!“

Konečne začul šuchtavý krok, v zámku zahrkotal kľúč a dvere sa otvorili.

Pred ním stála jeho matka, v ruke držala blikotajúci lampáš a na nohách mala topánky, ktoré si v chvate obula naopak!

Tajomstvo šťastia máš vedľa seba a ani o tom nevieš.

Bruno Ferrero „V zlatej knihe života“

Zamyslenia

Útecha

„Duch Pána, Jahveho, je na mne, pretože ma Pán pomazal, poslal ma...na potešenie všetkých zarmútených.“ (Iz 61, 1 - 2B)

Mať bázeň pred Pánom - to mi nespôsobuje ťažkosti Ale kde je útecha Ducha Svätého? Obávam sa, že moje problémy sú pre Boha príliš veľké.

Uistenie Pátra Pia: „Nech vás Ježiš poteší a požehná! Prečo ste takí smutní? Rozpýtajte všetky detinské obavy, ktoré vyvoláva nepriateľ každého dobra. Nájdite potechu v Pánovi a nechajte sa ním unášať ako loďka na oceáne. Upokojte si dušu a srdce. Požehnávam vás.“

„Nech vás dieťa Ježiš požehná, poteší, odmení za to, čo znášate z lásky k nemu a nech vás posväť. Nech sú skúšky akokoľvek veľké; ten, kto vám ich posielal, je väčší a starostlivý.“

Z tvojej milosti, Pane, prijímam skúšky, ktoré mi posielaš. S vedomím, že tvoja útecha a posila ma budú sprevádzať, aby ma nepridľavili. Ďakujem ti za to. Amen.

Porovnávanie

„Keď ho zákonníci zo skupiny farizejov videli jesť s hriešnikmi a mýtnikmi, hovorili jeho učeníkom: „Prečo jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Ježiš to začul a povedal im: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.““ (Mk 2,16 -17)

Keď sa porovnávam s ostatnými, cítim sa menejcenný, beznádejne nedokonalý a hriešny. Boh ma asi nemôže chcieť „osloviť“.

Uistenie Pátra Pia: „Neprikladajte príliš veľký význam tomu, čo vám našepkáva nepriateľa vaša predstavivosť.“

„Viete, čo je to náboženstvo? Je to akadémia dokonalosti, v ktorej sa každá duša musí naučiť nechať opracúvať, obrúsiť a vyhladiť Božím Duchom, ktorý zároveň pôsobí ako lekár našej duše, takže po dobrom obrúsení a vyhladení sa môže zjednotiť a spojiť s Božou vôľou.“

„Náboženstvo je nemocnicou pre duchovne chorých, ktorí sa chcú uzdraviť, a aby to dosiahli, podstupujú skúšky, idú pod chirurgické nástroje, oheň a pretrpia všetky potrebné lekárske zákroky.“

Aký si milosrdný. Pane, že si podstúpil všetky tieto ťažkosti, aby si ma spasil. Odovzdávam sa teraz a navždy tvojmu očisťujúcemu božskému ohňu. Amen.

Elieen Dann Bertuazetti „Slová nádeje Pátra Pia“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku